

Utilfredshed, der findes dernede, har sine ganske naturlige Aarsager. Det er Konsekvenserne af en Udvikling, af Verdenspolitikken fra 1914 og af adskillige Fejlgreb fra 1920 til Dato. Jeg ved nok, at der er mange, som i den Situation, vi befinder os i, søger at udnytte denne Utilfredshed til Kampen mod Danmark. Det ærede Medlem Hr. Schmidt mindede — og her er et Punkt, hvor jeg kan give ham Tilslutning — om alt, hvad der ved Genforeningen var ydet i Form af Tilskud til Landet; det drejer sig om ikke mindre end $\frac{1}{4}$ Milliard. Jeg vil gerne sige her til det høje Ting, at selv om Kritikken nu i Øjeblikket antager en Karakter, som paa det skarpeste maa misbilliges, kan De være overbevist om, at i den besindige Del af den sønderjydske Befolkning har man ikke glemt den Offervillighed fra Danmarks Side og den Enstemmighed, med hvilken den blev vist. Det har man ikke glemt, selv om man selvfølgelig under de vanskelige Forhold, der findes, fremdeles mener at maatte stille adskillige Krav.

I den Tale, jeg nu holder, vil jeg ikke ret ofte kunne sige den højtærede Regering Behageligheder. Den højtærede Regering giver meget sjældent Anledning til, at man yder Anerkendelse for administrative Handlinger, og det beklager jeg, men der er nu et Tilfælde, og saa nytter jeg det. Jeg vil gerne bringe den højtærede Regering min Anerkendelse for, at den i Sommer har bragt en meget god Tanke til Udførelse, da den etablerede Rejsen til Sønderjylland for de nordiske Interparlamentarikere. Jeg bringer Regeringen en Tak derfor, fordi jeg ser et Gode i, at ikke blot nordiske Parlamentarikere ser, hvad der foregaar i Sønderjylland. Danmark har kun Interesse i, at saa mange Repræsentanter for fremmede Lande som muligt faar Lejlighed til at se og til at følge den Politik, Danmark fører i Sønderjylland. Jeg har for Resten en Mistanke om, at Ideen ikke stammer fra Statsministeriet, men det er for saa vidt ligegyldigt; Æren tilkommer den, som har bragt den til Udførelse, og derfor bringer jeg Regeringen en Tak. Hvad der kan ses paa en saadan Rejse, er jo ikke saa forfærdelig meget. Det, man kan faa et Indblik i, er de Statsforanstaltninger, der er foretaget. Man kan se og lære at kende, hvorledes Staten som saadan stiller sig til Mindretallet, og jeg tror, at vi Danske netop i vor Mindretalspolitik staar saa godt, at vi kan vise hele Europa, hvad vi

har foretaget. Vi kan taale Søgelyset fra andre Lande, og det bedste Bevis har vi faaet deri, at Mindretallene overalt i hele Verden peger paa Danmark som Foregangslandet og paa vor Mindretalsordning som det, de alle sammen ønsker. Derfor er det til Gavn for os, naar Parlamentarikere fra andre Lande ser, hvordan vi bærer os ad. Om vor Politik vil lykkes eller ikke, om det, der foregaar paa den jydsk Halvø, vil lykkes eller ikke, afhænger ikke af Staten alene. Staten er kun een Faktor, Befolkningen er en anden. Under denne Rejse holdt et Medlem af dette Ting, det ærede Medlem Hr. Rode, en Tale i Tønder, hvor det ærede Medlem sagde, at det, man forsøgte fra dansk Side i Nordslesvig, eller det, som Udviklingen i Slesvig var Prøven paa, var, om nationale Spørgsmaal i Fremtiden kunde løses ad Forstaaelsens Vej, eller om de skulde løses ved Sværdet. Det ærede Medlem talte i denne Forbindelse om den Politik, der førtes i de to Byer; det var Prøven paa, om denne Politik kunde lykkes. Jeg tror, jeg tør sige, at ingen vil kunne nægte, at fra den danske Stats Side, for saa vidt Op-gaven laa i Statsmagtens Haand, har Danmark bestaaet denne Prøve saaledes, at ingen vil kunne rette Bebrejdelser mod os. Vi har vist, at vi ønsker at løse det nationale Spørgsmaal i Slesvig i Forstaaelsens Aand. Jeg vil gerne pege paa, at det, Staten kan gøre, er i Virkeligheden kun at skabe Rammen i Nationalitetspolitikken, for hvis ikke den stedlige Befolkning er besjælet af den samme Tanke som den, der faar Udtryk i Statens Foranstaltninger, vil den paa hvilket som helst Stadium være i Stand til at gøre Mindretallet Livet surt, saaledes at Statsforanstaltningerne bliver en Ramme uden Indhold. I denne Tid, da Kritikken rører sig paa materielle Omraader, og da jeg ikke saa sjældent herovre fra Folk paa denne Side Kongeaaen møder det Svar: ja, I er ureglerlige og utilfredse, vil jeg gerne pege paa dette, at naar Danmark staar saa godt i Verdens Øjne i Henseende til sin Nationalitetspolitik, saa beror det ikke mindst paa den sønderjydske Befolkning, som, uagtet den sandt for Dyden havde en Fortid, der kunde sætte Mærker i Sindet, har givet denne Statsordning et Indhold, saa at Prøven kan bestaaes. Der er ikke et af Livets Omraader, enten materielt eller aandeligt, hvor ikke Befolkningen vilde være i Stand til at udhule de gode Foranstaltninger, Staten traf, hvis den vilde det. Men jeg er jo ikke saa sikker paa, at man